

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list v Ameriki ter glasilo K. S. K. Jednote.

Izdaja ga vsaki Torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. 1. 1899.
v lastnem domu 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Predsednik.....Anton Nemanich
Tajnik.....William Grahek
Blagajnik.....John Grahek
Urednik.....Rev. John Kranjec

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol let.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrta leta.....\$1.00
PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznani POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Established 1891.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper in America, and the Official Organ of the G. C. Slovenian Catholic Union.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 2. jun. — Včeraj je bil prvi dan meseca rožnika in prvi večji slovenski piknik jolietški. Priredili so ga odrasli fantje in dekleta naše fare, vsi rojeni Američani, ali vrli sinovi in hčere svojih slovenskih staršev. V krašni hostiji pri Troyu, zapadno od Joliet, so se naši izletniki lepo zabavali ob lepem vremenu. Zjutraj ob šestih je prišla sicer huda nevihta, ki je trajala poludrugo uro in marsikoga prestrašila, da je ostal doma, toda rožnikovo solnce je mokrato kmalu porabalo in dež ni izletnikov nič več motil, ko so se po deseti maši odpravili korajžni in veseli vključ pretečim oblakom. In piknik se je imenito obnesel. Prirejen je bil pod vodstvom četvorice, ki ne mara biti imenovana, a bi zaslužila jayno pohvalo, kajti vsa prireditelja je uspela izborna. Med udeleženci so bili: Rev. John Kranjec, g. Anton Nemanich, g. Mihael Kochevar, g. in ga. Josip Zalar z otroci, g. in ga. Josip Sitar s hčerkami, g. Math. Grahek, dr. Ivce, dr. Struzynski in ga. soproga, g. John Stefanich; nadalje gospodje Joe Rogina, Steve Vertin, John Petrovič, Louis Simonich, Frank Metez, John Metez, Mat. Rogina, Mihael Stavdohar, John Simonich, Frank Papež, Josip Petrovič, Frank Petrovič, Josip Skulje, Josip Jakša, John Težak, Frank Drašler, Anton Skulje, Geo. Kresse, Jos. Težak, Louis Bolte, John Brunske, Frank Skubec, John Legan, John Kren, Mihael Mačak, Martin Skubec, Anton Verch, Jerry Smejkal, Chas. Vesely, Anton Kochevar, Jos. Grill, John Skoff, Jos. Spreitzer, Anton Nemanich ml., Frank Musich, Jos. Sekola, John Papež, Stefan Stanfel; in gospodične Frances Kompare, Ana Stukel, Nežika Stukel, Antonija Stukel, Katarina Metez, Tillie Metez, Marija Tušek, Josipina Kuhar, Antonija Meglen, Marija Rogina, Nettie Stramec, Marija Sak, Marija Stavdohar, Ana Kochevar, Helena Krause, Rose Brunske, Katarina Lukanič, Jean Dečman, Kristina Kren. In tako dalje. Imena nam je oskrbel g. John Brunske.

— Kar deset novih članov je pristopilo včeraj k društvu sv. Jožefa št. 2 K. S. K. J. To je razveseljiv pojav. In s k. društvom tudi pristopajo novi člani v večjih številih. Le tako naprej! Dokler je zdravje, je treba skrbeti za bolezen in smrt; potem je prepozno.

— Društvo sv. Barbare št. 65, pripadajoče k S. K. P. D. sv. B. s sedežem v Forest City, Pa., je izvolilo včeraj v svoji mesečni seji g. Josipa Zalarja in Antona Košiča za delegata na konvencijo, ki se bo vršila

Jetos meseca septembra v Pittsburghu, Pa.

— Gospa Josip Sitarjeva odpotuje v sredo v Pueblo, Colo., na počitnice pri svojih starših. Pa srečno!

— G. John Grahek ml. je pravkar dovršil drugo leto svojih študij na vseučilišču v Urbani, kraj Champaign, in prišel snoči na počitnice v svoj rojstni dom, 1012 N. Broadway. Nadejalni John je tudi član Izobraževalnega društva "Slovenije" ter govori in piše čisto slovensko, in sicer s ponosom in največjim veseljem, dasi je rojen American. That's a boy!

— G. John Stukel, dobro znani mešarski mojster pod št. 207 Indiana str. in večkratni hišni posestnik, je bil zadnjo soboto prijetno presenečen. Dobil je krepkega sinčka, že ob rojstvu štirinajst funtov težkega. Njegov oče, Radeckijev veterinar, pa bo letos praznoval svoj 84. rojstni dan, in sicer na praznik sv. Janeza Krstnika. Vsi mnogi sorodniki namenjajo tem povodom prirediti spomina vredno obiteljsko veselico.

— G. Anton Jurčević, član društva sv. Franciška št. 29 K. S. K. J., je bil zadnji četrtek z ambulanco prepeljan v bolnišnico sv. Jožefa. Mož se je prehladil pred dvema letoma in od tedaj ni bil več zdrav. Iskreno želimo, da bi okrevail.

— G. Josip Skrinar, uradnik pri tvrdki The Joliet National Bank in med drugim član Krožka Ameriška "Slavija", torej vrl Slovenec, dasi rojen American, se je pridružil že mnogim tukajšnjim rojakom, ki imajo svoje automobile. V elegantnem avtu se elegantno vozi in dela čast slovenskemu imenu.

— G. Frank Krže, izdajatelj in urednik "Našega Gospodarja" v Chicagu, in g. Josip Črne, železniški uradnik v Clevelandu, O., sta bila zadnji petek, na "Memorial day", na obisku v Jolietu. Imenitno ju je pogostil g. Anton Nemanich z izvrstno ogrsko kapljico v našem jolietškem "Ratschellerju", to je, v kleti tvrdke Slovenian Liquor Co.

— Iz stare domovine je prišlo v zadnjem času mnogo mladih rojakov v Joliet, zadnji ponedeljek, dne 26. maja, kar šest, namreč gg.: Josip Želko, brat g. Franka Želko, Jure Gornik, Martin Gornik, Janez Košir, Martin Plut in Martin Zlogar, vsi iz Bele Krajine.

— G. Frank Završnik, potovalni zastopnik jolietške tvrdke Slovenian Liquor Co., se je vrnil danes z večtedenskega potovanja po severnih državah.

— Pisma na pošti koncem zadnjega tedna so imeli: Begovici M., Budimir Peter, Didč John, Jankole Jos., Kern J., Mikucka Terezija, Mišek Marija, Pristaš Mike, Skuban Jos.

Chisholm, Minn., 27. maja. — Velečeni ur. Am. Slov! Vljudo Vas prosim, da mi dovolite malo prostora v našem omiljenem listu Am. Slov. Nisem se mislil tako hitro oglasiti v listu, ali ko me drugi silijo, se moram! Bral sem v N. V. dopis iz Chisholma, v katerem se gosp. Anton Mahne izražuje se svojo zrellostjo (?). Dobro je, gosp. Tonček! Ti spoznaš mené in vsakega katoličana za kalina. A če se otrok rodi, pa če ga zapiše oče med socialiste, mu že pravite, da je zrel (?). Da vidimo zdaj pa tvojo zrellost! Ali se ti spominjaš, kdaj si rekel, da človek nima duše, in da če jo imaš ti, da jo daš za dva centa? Vem, da veš dobro, kdaj sva se midva v onem štoru, kjer ti delaš, menila o sv. katoliški cerkvi in o socialistih. In ti si rekel, da tisti ni pravi socialist, kateri hoče uničiti sv. kat. cerkev, duhovne in dobre katoličane, ker da socializem tega ne uči, ampak samo, da bi bilo treba en red napraviti. In jaz sem ti potrdil, da če bi to vsi socialisti zahtevali, da bi socializem bolj napredoval kot zdaj. Kje si zdaj, Tonček! Jaz se ne maram pred ljudmi in pred tabo nič postavljati in izkazevati svojo zrellost, kot jo ti, dasi že ne znaš kam pripeti tisti rdeči "panklevi", ali na klobuk, ali na prsa, ali čez pas; a najboljši si, da si ga ne nikamor, dokler dobo ne spoznaš laž in resnico. Zdaj vemo, da si slaba trstika, ki jo veter potegne, kamor hoče.

Tako je tudi v N. V. naznanil eden iz Chisholma lažljivo število ljudstva, katero da je prisostvovalo prazniku prvega maja, katera se je vršila 4. maja. Naznanil je, da je prisostvovalo do 1300 ljudi. Zdaj vam bom povedal ta prostor, na katerem je stalo toliko ljudstva. Ljudstvo se je zbralo na ulici po priliki do 60 čevljev široki, a do 100 čevljev na dolgo je bilo ljudi. Zdaj more vsak človek videti, koliko ljudi more stati v takem prostoru; je tudi storilo en tavižent tristo? Nikakor ne. Zato vam pa svetujem, da javljate v list resnico, a ne laž, ker z njo ne boste napredovali.

Tebi, list, želim mnogo predplačnikov in braniteljev sv. katol. cerkve. S pozdravom M. Crnkovič.

Kansas City, Kans., 30. maja. — Prav lepa in vsepomenljiva cerkevna slovesnost se nam obeta. Od 6.—8. junija bomo obhajali mi Slovenci prvolet v naši sedaj tudi znanj lepo pobarvane slovenske cerkvi 40urno pobožnost, katera se bo v nedeljo zvečer zaključila s slovesno blagoslovitvijo krasnega novega križvega pota in pomenljivim in ganljivim venčanjem Marijine podobe z res krasno izdelano

in z zlatom bogato prevlečeno krono, katero je napravil res prav dovršeno naš slov. rojak Henrik Mertel v New Yorku. Delo samo hvali in priporoča imenovanega rojaka vsej častitej duhovščini. Za krono so prav radi prispevali vsi tukajšnji rojaki in so s tem pokazali očitno svojo že od vernih staršev onkraj morja takorekoč podedovano ljubav do toli dobre in posebno tudi nam Slovincem toliko nagnjene nebeške naše skupne mamice. Vrlo dobro! Gotovo jim ne bo ostal nobeden cent nepoplačan, kajti Marija je dobra pa tudi zvesta plačnica svojim častilcem. Že na tem svetu pa so si postavili vsi darovalci in darovalke nemiljivi spominke svoje udanosti do Marije, kateri bo v dragocene kroni še poznim rodovom glasno oznanjeval, da so bivali nekdanj tukaj verni sinovi in hčere še bolj vernih staršev-Slovincer. Venčanje obeta biti ganljivo, saj je pa tudi med prvimi v Ameriki, če ne celo — prvo.

Izvršil bode to kakor vse druge slovesnosti za blagor duš tu v Ameriki neumorno delujoči mnogo častiti P. Kazimir Zakrajšek, ki je kljub veliki oddaljenosti se vendar prav rad odzval prošnji tukajšnjega g. župnika, da pride imenovane dni vodit in povzdignovat to redko cerkevno slovesnost.

Veselim se že prečastitega gospoda in ključno že v naprej v prisrčni zahvali: Dobro došli!

Z novo Marijino krono kakor z novim križevim potom in krasnimi starokrajskimi svečniki je storila tukajšnja cerkev velik korak v znotranji oplešavi, za katero skrbi vrlo tudi tukajšnje Materinsko društvo, katero je povodom bližajoče se slovesnosti nabavilo zopet več novih reči, kakor prostorne škropilnice, lep altarni zvonec, novo dragoceno kadilnico, posodo za blagoslovljeno vodo i. t. d. Čast in hvala vrlo delujočemu društvu, čast in hvala pa tudi vsem darovalcem sv. križvega pota in ljubke krone Marijine.

Veseli in ponosni boste, kadar doživite ovi veseli trenutke, da se bo postavila nova cerkev, ker se bodo lahko vse Vaše reči, ker narejene vse za veliko cerkev, postavile v novi hram Božji. In isti trenutke, kako blizo bo, ako bo zavladala še večja edinstvo med tukajšnjimi rojaki. Osmi junij bo torej vlepomenljiv in vesel za nas, zato pa isti dan nobeden ne zamudi slovesnosti, posebno še venčanja Marijinega ne, ker bo ono ostalo vsakemu navzočemu v globokem spominu.

Faran.

Rankin, Pa., 25. maja. — Cenjeni mi urednik Am. Sl! Veseli me sporočiti, da nas je obiskal na 18. maja t. l. nadzornik K. S. K. J. g. John Mravinc, ki je nam prinesel veselo novico, to je, da nam je prebral list, katerega je prejel iz gl. urada K. S. K. J., in s tem je nam naznanil, da nam je izposlovan in zagotovljen charter za državo Pa. Zatorej izrekam čast in hvalo našim gl. uradnikom K. S. K. J., posebno pa hvalo našemu g. Johnu Mravintu, ko je bil toliko prijazen, da je nam v najkrajšem času prinesel to veselo novico, posebno pa zato, ker je bil charter potreben za drž. Pa., ker v Pa. je društvo in članstva pripadajočih K. S. K. J. toliko in tudi mogoče več, kakor bodisi v kateri drugi državi v Združenih Državah. Drugo je, ker so nam nekateri zavidniki naše procvitajoče in napredujoče slavne organizacije večkrat predbacivali, da so pravila Jednotina pomanjkljiva in da nima Jednota polne pravice v Pa., organizirati društva v državi Pa. In sedaj so nista onim zavidnim širokoustnem za vselej zamašena. Pa tudi tu opominim, da odzadj zaneprej bode moral vsak član društva in Jednote se ravnati po pravilih, zakaj kateri bi se predznili zanemarjati društvena ali Jednotina pravila, kakor tudi napadati svoje sodbate društva ali pa celo slavno Jednoto, se bode tudi z njim ravnalo po istih pravilih.

Kar se pa tiče tukaj v Rankinu, kakor v družinskem tako tudi v društvenem oziru prav lepo napredujemo, akoravno nas je komaj deset do petnajst družin v Rankinu in približni okolici. V večjem številu imamo pa tudi samce, kakor tudi samice ne primanjkuje. Ako smo ravno po malem številu, pa vendar imamo dve podporjni društvi, ki tudi lepo napredujeta, in sicer dr. sv. Petra in Pavla št. 91 in žensko dr. Marije Pomagaj št. 147. Prvo dr. šteje do 125 članov in članice, in drugo 18 članice. Pri obeh dr. je lepa sobratska sloga in sosesrska, posebno pa pri dr. sv. Petra in Pavla št. 91 se moremo pohvalno izreči, da kakor društveni uradniki tako tudi društveniki delujejo vsi kakor eden za napredek društva in Jednote. Kakor društvo lepo napreduje s člani, tako tudi v finančnem oziru dobro obstoji. Ker je imelo odzadj društveno imetje v najboljšem redu, je tudi storilo en veličasten korak in ta korak je, da si je naše dr. naročilo novo slovensko zastavo in isto bo nam delala dobro poznana tvrdka Fr. Krže & Co. v Chicagu, ter bo zastava stala \$200 (dve sto dol.) in upamo, da bode tudi najbolj krasno izdelana, kakor nam je obljubljeno, da ne bo v celih pitsburških okolici take, kakor bo ta. Torej to je korak, ki smo ga že težko pričakovali, ker to bode ponos ne samo Slovincem, sploh vsem narodnjakom in Slovanom. Prišli smo tudi do zaključka, da si jo razvijemo v tej novi in svobodni ameriški domovini na dan 6. julija t. l. Dr. je pa tudi zaključilo, da priredimo veselico na dan neodvisnosti 4. julija. Veselico priredi dr. v spomin osemletnice ustanovitve dr. sv.

Petra in Pavla št. 91, in čisti dohodek je pa namenjen v pokritje stroškov za novo zastavo. Obenem tudi prosimo vsa slavna dr., da naj nam oprostite, kateri bodo dobili povabilo od nas, ker smo malo zakasneli, in to zaradi tega, ker nismo zagotovo znali, če bo zastava izgotovljena. Ker smo pa dobili vednost, da bo vse izgotovljeno do gori imenovanega dne, torej sem tudi zagotovljen, da ne bo nobeno društvo naše prošnje zavrglo, katero bo dobilo povabilo. Povabila bomo poslali na društvene tajnike ter blagovolite prečitati na vaših zborovanjih.

V zaključku tega dopisa želimo vsem članom in članicam K. S. K. J., kakor tudi ostalim Slovincem in Slovanom obilo uspeha in napredka v vsakem oziru.

Frank Habich, predsednik.

Rankin, Pa., 26. maja. — Šele do brega pol leta je minulo, odkar je neki zlikovec rodem Nemec, Exler po imenu, v bližini East Pittsburga posilil in potem umoril 13letno deklico, za kar čaka smrtne kazni. In spet se je zgodil en tak slučaj minuli teden v Trafford City, okoli 15 milj od tukaj. Neke 13letna deklica je bila oskrunjena in potem umorjena. V zvezi s tem zločinom je aretiranih okoli 20 oseb, med temi tudi en fant rodem Hrvat, katerega so aretirali minulo soboto v "Westinghouse" tovarni, ko je prišel po plačo. Isti je tudi član tuk. podp. dr. št. 91. Če je kriv ali ne, pokaže bodočnost. V zvezi s to afero sta bili danes opoldne iz tuk. tovarne "American Steel & Wire Co." po detektivih še nadaljnji dve osebi aretirani, oziroma odpeljani na zaslišanje. Slednja dva sta izključno nedolžna. Vzrok je le-ta, da sta bila v nedeljo pred tem dogodkom na obisku pri rojaku v Trafford City. Še neki drugi naš rojak je bil, kakor se sliši, zasledovan po detektivih iz Johnstona, Pa., radi nekega hudodelstva. In je bil seveda primoran zapustiti brez slovesa tukajšnjo naselbino, če se je hotel ogniti neprijetne družbe.

Tako torej životvarimo kakor v 13. stoletju. Pred nekoliko tedni se je tukaj na koncu Braddocka odigrala žalostna, katera izvira iz modernega socialističnega življenja. Dogodek: Fant se zaljubi v gospodinjjo, kar so posledice, vsakdo ve. Neki dan vzame v roke samokres, ustrelji naprej ljubimico in potem se sebe, in tako sta končala oba v najlepši dobi 28 let. Kakoršno življenje, taka smrt. Le čudno, da se morilec in samomorilec ni odrekel cerkveni pogreb. (Kat. pogreb se takemu človeku odreče.) In še časopisi prinašajo take vesti tudi od drugod, in žalibog povsod je naš narod vmes. Morda, ako bojo socialisti še svojo izobrazbo vsiljevali med narod, bomo morali osnovati v Ameriki še eno korporacijo za pletenje vrvi? Ali ne g. urednik? (Op.: Prav imate!)

Pozdravljeni! Zastopnik.

Valley, Wash., 24. maja. — Velečeni g. urednik! Prosim potrpljenja, ker Vas zopet prosim, da mi odkažete nekoliko prostora v Vašem dvotedniku A. Sl. Kajti poročati moram, kako smo obhajali praznik sv. Rešnjega Telesa. Prišel je teden, v katerem se nahaja ta spomin. Prvi dnevi tedna so izgledali nekako pusto in žalostno, ker je bilo tako nestanovitno vreme. Nebo je bilo prevlečeno s sivo preprogo, s takimi deževnimi oblaki.

A napačilo je četrtekovo jutro v vsej lepoti. Jutranje solnce je predrl skozi preproge in prepodilo vse oblake. Nebo je bilo prozorno kot ribje oko. Streljanje nas je zbudilo. Prišli so prihajati ljudje od blizu in daleč, konji in avtomobili, že pred pol deveto uro. Sv. maša se je pričela ob 9. uri 30 min. Imeli smo veliko latinsko sv. mašo, pri kateri je igrala častita seštra na orgle jako lepo in ubrano. A zraven orgelj so bili glasovi chevelarskih deklet, katere so peke tako krasno, da bi človek moral jih nehoté pohvaliti. Res, marsikateremu so se vzdignili spomini na svojo rojstno domovino, v kateri se še lepše obhaja ta spomin. In potem, ko je sv. maša minula, smo se razvrstili v parado. Dekleta, snežnobelo oblečena, so posiljale pot Gospodovo, po kateri je duhovnik nosil Njega veličanstvo. Slovenski pevci so tudi izvrstno peli za procesijo okoli 3 kapelice. Najlepšo kapelico sta napravila g. in ga. Jožef Stare. Tudi drugi 2 kapelici sta bili dobro napravljeni. Streljalci so pa tudi dobro zadeli, ker je tako pokalo, kakor tam na Balkanskem ozemlju pred meseci, in so tudi s tem naredili nekoliko časti tej slavnosti. Gre jim tudi hvala za ta njihov trud. Cerkev je bila tudi jako praznično okinčana pod vodstvom skrbne, za čast božjo vnete slovenske gospodinje gospe Jožef Stare. Tako je bilo vse takorekoč dobro napravljeno. Želimo, da bi drugo leto še lepše obhajali ta praznik, pri katerem naj bi čast božjo povečal zvon.

Rojaki, potrudimo se! Delajmo složno med seboj, kajti v združenih močeh je moč. Tako so premagali naši hrabri bratje Jugoslavoani tam na Balkanu polumesec in preganjalca križa, pod katerim so trpeli nad 600 let, a letos so se z združenimi močmi vrgli nad Turka in so ga premagali. Tako delajmo tudi mi, ker v združenih močeh se kaj doseže. Delajmo zvesto za čast Gospodovo, da bi se prej ko mogoče oglašil zvon iz naše cerkve, da bi nam vernikom pel hvalo, Bogu pa čast.

Zdaj naj končam. In Vi, g. urednik, mogoče preberete: "Ta pa ne ve nikdar konca."

Pozdravljam vse rojakinje in rojake po celi zemeljski površini in vam, gospodje, mnogo novih naročnikov. Slovensko dekle iz Valley.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preka-jene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v na-šej mesnici in groceriji na voga-lu Broadway and Granite Streets. Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

Louis Wise

"MEET ME FACE TO FACE" gostilničar

200 Jackson St., Joliet, Ill. Prijateljem in znancem naznanjam, da sem kupil Mauserjev salon, kjer lahko najdete vsak čas in se okrepčate V zalogi imam najboljše vina in druge pijače.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704
Office hours:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.

Dr. S. Gasparovich

Slovenski Zobozdravnik.
Joliet National Bank Bldg.
4th Floor, Room 405.
JOLIET, ILLINOIS.

Anton Kirinčič

Cor. Columbus in Chicago St.
JOLIET, ILL.
Gostilničar
Točim izvrstno pivo, katero izde-luje slavnostna Joliet Citizens Brew-ing Company.

GEO. MIKAN

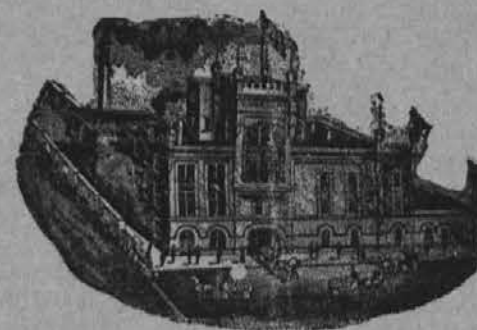
MODERNA GOSTILNA
Pri meni je največ zabave in najboljše postrežba.
LUNČ VES DAN — BADAVA.
Chicago tel. 2952.
N. W. tel. 1251.
210 Ruby St. JOLIET, ILL.

Vsakdo Skuša
dobiti
NEBO
Cork
Tip
Cigarete

JOLIET CITIZENS BREWING Co.

North Collins St., Joliet, Ill.

Pijte "Elk Brand" pivo
Izdelovalci najboljšega piva sodčih in steklenih.

Frank Bruder

Prva in največja
Slov. Grocerija in Mesnica
Cenj. slov. občinstvu v La Salle in okolici priporočam svojo zalogo najboljših grocerij ter vedno svežega mesa. Cene zmerno.
154 Third St. Phone 492-R

John Chapuran

SLOVENSKA I HRVATSKA
GOSTILNA
Rojaki dobrodošli
N. W. Phone 1251.

200 Ruby St., Joliet, Ill.

Bray-eva Lekarna

Se priporoča slovenskemu občinstvu v Jolietu. Velika zaloga. Nizke cene.

104 Jefferson St., blizu mosta, Joliet.

Phone Canal 498.

August Poglajen,

2300 S. Robey Street
CHICAGO, ILLINOIS

Gostilna

SE PRIPOROČA ROJAKOM.

Dowiak & Prosen

N. W. Phone 382.
1100 N. BROADWAY, JOLIET, ILL.

SLOVENSKA GOSTILNA

NAJBOLJŠE DOMAČE VINO
ŽGANJE IN SMODKE.
Fina prenočišča za potnike.

Kadar se mudite na vogalu

Ruby and Broadway ne
pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najboljše postreženi.
Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Antonija Rife

izkušena babica.
N. W. Phone 1042.
512 N. Broadway Joliet, Ill.

JOHN PRUS

N. W. telefon 170.
STAVBENIK IN KONTRAKTOR.
Stavi in popravlja hiše.
Woodruff Road. Joliet, Ill.

Nick Skrtich

je lastnik
najboljše hrvatsko-slovenske
GOSTILNE
v mestu Joliet, Ill.
N. W. Phone 577. 1014 N. Chicago St.

Vsakdo Skuša

10 za 5c

Vsak trgovec

proda po več

Nebo

CIGARET

vsak dan

ESTABLISHED 1760

K. S. K.

JEDNOTA

Bell Phone 1048.

Organizovana v Joliet-u, Ill. dne 2. aprila 1894. Inkorporovana v državi Illinois 12. januarja 1898.

Predsednik:.....Paul Schneller, Calumet, Mich.
I. podpredsednik:.....Frank Bojc, R. F. D. No. 2, Box 132, Pueblo, Colo.
II. podpredsednik:.....M. Ostronich, 1132 Voskamp St., Allegheny, Pa.
Glavni tajnik:.....Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik:.....Jos. Rems, 729 Putnam Ave., Ridgewood, N. Y. City.
Blagajnik:.....John Grahek, 1012 Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja:.....Rev. Jo sip Tomič, Box 657, Forest City, Pa.
Zaupnik:.....Mart. Muhič, Cor. Main and Center Sts., Forest City, Pa.
Vrhovni zdravnik:.....Dr. Jos. Grahek, 841 E. Ohio St., Allegheny, Pa.

NADZORNIKI:

Anton Golobitsh, 805 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Aug. Poglajen, 2300 S. Robey St., Chicago, Ill.
 John Mravintz, 1114 Voskempt St., Allegheny, Pa.
 George Thomas, 904 E. B. St., Pueblo, Colo.
 John Povsha, 311 — 3rd Avenue, Hibbing, Minn.

POROTNI ODBOR:

Mih. J. Krakar, 614 E. 3 St., Anaconda, Mont.
 George Flajnik, 3329 Penn. Ave., Pittsburgh, Pa.
 Peter Stando har, Box 701, Chisholm, Minn.

PRIZIVNI ODBOR:

Frank Banich, 1858 W. 22nd St., Chicago, Ill.
 John Zulich, 1197 E. 61st St., Cleveland, Ohio.
 Frank Petkovšek, 720 Market St., Waukegan, Ill.
 Uradno glasilo: Amerikanski Slovenec, 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

VSE DENARNE POŠILJATVE NAJ SE POŠILJAJO NARAVNOST NA GL. TAJNIKA JEDNOTE IN NA NIKOGAR DRUZEGA.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Prijeti izseljenci. Dne 9. maja je policija na ljubljanskem kolodvoru aretovala dva Nikolaja Jakšiča, Domjana Spoljarica, Stefana Stefančiča, Antona in Ivana Radoševića in Mile Klobučarja, ker so se hoteli izseliti v Ameriko in se s tem odtegniti vojaški dolžnosti. Morali so vsi odgovornim potom domov.

— Kako so prijeli defraudanta Saveljca. "Slovenec" z dne 13. maja piše: Iz New Yorka nam o tem poročajo: Tajnik avstro-ogrškega generalnega konzulata v New Yorku J. Pataky je dobil brzojavno obvestilo, da defraudant Saveljce potuje pod imenom dr. Miroslava Božiča, ker se mu je posrečilo dobiti listine, glaseče se na to, me. Ko je došel parnik "Kaiser Wilhelm II." v New York, se je nahajal gospod "dr. Božič" med potniki drugega razreda. "Akademično izobraženega gospoda" so seveda takoj vzeli na Ellis Island. Naselniška oblast na otoku je bila mnenja, da je storila napačen korak, ker je mož prepričljivo zatrjeval svojo nedolžnost. Vendar ga pa ni hotela odpustiti, dokler ni prišel na otok zastopnik avstro-ogrškega konzulata. To se je zgodilo in tajniku Patakyju se je posrečilo privedi dozdevnega "dr. Božiča" do priznanja, da je zasledovan defraudant Saveljce. Še tekom dneva je nastopil neprostovoljno pot proti domu v smeri proti Bremenu. Zjutraj, ko je bil "dr. Božič" Saveljce prijet na Ellis Islandu, so prinesli newyorški časopisi naslednje poročilo z debelimi podnaslovi: "Slovenski dr. jur. pridržan na otoku. Na Ellis Islandu so pridržali dr. Miroslava Božiča, ki je prišel iz Ljubljane. Demonstacija." V Zdržene države ga je poslala avstrijska vlada v svrhu študij ekonomskih razmer. 26letni dr. Miroslav Božič se nahaja že pet dni v zaporih na Ellis Islandu, ne da bi vedel zakaj in kako. Kakor se poroča, je dobila naselniška oblast zaupno notico, naperjeno proti imenovanemu. O vsebini notice ni ničesar znanega in naselniška oblast ni našla dosedaj toliko časa, da bi vsaj zašila dr. Božiča ali mu povedala, zakaj ga zadržuje na otoku. Dr. Božič trdi, da ima študentsko avstrijske vlade v svrhu študija narodno-gospodarskih razmer v Združenih državah. Iz New Yorka se namerava napotiti v Cleveland. — Po teh "ogorčenih" noticah se je vsled nastopa avstro-ogrškega tajnika kmalu pokazal pravi položaj in Saveljce je bil razkrinkan ter izročen pravici. — Danes se nam poroča, da je defraudant Saveljce došel v Bremen. Prepeljan na kmalu v zapore ljubljanskega dežel. sodišča, ker ima naša država z Nemčijo boljše pogodbo o izročitvi kakor z Belgijo.

— Prebitje semiškega predora. Dne 10. maja ob 4. uri zjutraj so prebili pri Semiču 1976 m dolgi predor na novi železniški progi Novo mesto—Metlika.

— Razširjenje novomeškega kolodvora se je oddalo gradbeni tvrdki dr. Samohrd, ki gradi tudi oni del nove ljubljanske železniške proge, ki sega vse do novomeškega kolodvora. Razstavljiva dela so se že začela; izsekati se bodo morali gosti gozdički ob državni cesti.

— V Postojni je bilo na binkoštni ponedeljek okoli 3500 tujcev. Z okoli 500 manj. Krive so različne razmere. Kljub velikemu številu tujcev je vladal na kolodvoru vzoren red.

— Ne posnemajte petelinovega petja. Na Brodu, pol ure oddaljenem od Novega mesta, se je pripetila 11. maja znamenita zgodba. Neža Sušteršič je ukradla Jože Lojku, čevljarju v Regerčevski petlini. Za to tatvino je izvedel dobrovoljček mizar Jernej Sitar in je hodil v mraku pred nje hišo oponašat petelina. Ko je tako "kikirikal", je dobil prvi dan od Neže Sušteršič velik z vodo napolnjen pišker v hrbet. Pojavil pa se je zopet drugi dan. Kikirikal je že precej časa. Sušteršič je že spala, a to petelinovo petje jo je prebudilo; vstala je in vzela 3 m dolg hloč in odšla pred hišo. Ko je Sitar zapetel hloč, je udrihala izza vogala po njegovem pregrešnem telesu in je odšla v hišo. Ko je pa ta hitel v hišo, ji je skočil na pomoč še njen mož Anton in sta z združenimi močmi s Sitarjem prav korenito obračunala. Drugi dan je uvidel Sitar, da ni več za delo, da mu je oko rošno in zelo oteklo in da je po životu popolnoma črn. Zato se je podal v bolnišnico v Kandijo. Tam pa so mu rekli, da bo najbrže ob oko.

— Zopet nesreča vsled zanemarjenja otrok. Posetnica Franciška Luznar na Mlaki je pustila dne 4. majnika svoje štiri majhne otroke v starosti od pol do sedem let stame doma in šla v Kranj. Triletni Peter je med tem časom iztaknil na omari užigalice, s katerimi se je igral. Užigalice so se vnele in tudi dečkova obleka. Starejši sestrici sta kmalu priskočili na pomoč in polivali dečka z vodo, toda bilo je prepozno, zakaj deček je bil že tako hudo opečen, da je drugi dan umrl.

— Nepraktična tatica. V gostilni "Alla città di Trieste" v Trstu, ki je bila starim Slovincem dobro znana, je ukradla 15 let stara strežnica Berta Debečeva iz krške okolice na Kranjskem svoji gospodinjki zlat kolir, vreden 300 kron, in zlat ščipalnik za 14 K, ter je vse skupaj prodala za — 2 K 50 h. Neumno tatice so že zaprli.

— Dečka umoril. V Berlinu so zaprli 30letnega Jožefa Ritter, pristojnega v Zagorju na Kranjskem. Priznal je, da se je npravo pregrešil nad dečkom Otto Kleinhornom, ki mu je večkrat šel po piyo. Ker je Kleinhorn zahteval 100 mark z grožnjo, da ga drugače ovadi, ga je Ritter umoril.

— Samouror 17letnega urarskega pomočnika z Bleda v Gorici. V trgovini urarja in zlatarja gosp. Aleksandra Ambrožiča v Gorici je bil zaposlen 17letni Hinko Jekler z Bleda. Dne 13. maja zvečer se je fant v spalnici Ambrožičevi v stanovanju na Korsu ustrelil z revolverjem in ostal na licu mesta mrtel. V rokah je držal košček papirja, ki je osmojen od strela, na katerem je zapisano: "Ustrelil sem se zaradi tega, ker sem se zameril sestri od tiste, ki je pri Voklatu in me ne mara več videti. Via Coronini št. 4." Jekler si je dal dva strela, da bi bil bolj gotov smrti. Revolver je last gospodarja. Ustrelil se je Jekler radi "nesrečne ljubezni". Zagledal se je bil v 17letno Anico Pertot v Koroninjevi ulici, delavko v Stracich. Dekle ga, kakor se vidi iz njegovih besed, ni maralo; zato se je ustrelil.

— Štajarsko. — Felix Austria! Na binkoštno praznike je nemško katoliško akademsko društvo "Karolina" v Gradcu proslavljalo svoj 25letni obstoj. Nemško-nacionalni dijaki so pa divjali nad njimi in jih dejansko napadali. Obmetavali so jih s konjskim blatom in gnili jajci, pretepali s palicami in jim trgali cepice z glav, počenjali sploh vse mogoče in nemogoče predrznosti in škanđale. Vojaštvo je moralo priti "Karolincem" na pomoč. Nemški nacionalci so šli potem demonstrirati pred c. kr. namestniško palačo, katero so pomazali z gnili jajci! Iz teh nemško-nacionalnih dijakov se rekrutirajo sodnijski, politični in drugi uradniki. Da bodo sami dobri patrioti, je umevno. Zasmehovanje cesarskega namestnika kaže to najbolj. Srečna Avstrija!

— Razpust društva. Podružnica nemško-nacionalnega rokodelskega pomočniškega društva v Celju se je razpustila vsled — pomanjkanja udov. Ista usoda preti še drugim nemškutarskim bojnim društvom!

— Nemci in nemškutari postajajo vedno bolj prešerni in oblastni. Ustanovitev Suedmarkine podružnice na Zidanemmostu kaže to jasno. Ljudje, ki so radi slovenskega ljudstva tam, ustanavljajo društvo, ki ima namen, to ljudstvo izpodrinuti iz njegove zemlje. To je nečuvno.

— Slov. Bistrica. Volitve v načelstvo okrajne bolniške blagajne. V načelstvo okrajne bolniške blagajne so bili izvoljeni naslednji pristni Nemci: Rudolf Kaufke, Vinko Krainz (Kranjc), Janez Krainik (Krajinik), Franc Loeschig (Lešnik), Maks Osimitsch (Ozimik), Anton Oratsch (Orac), Janez Walland (Balant), dr. Janeschitz (Janežič), Pavel Nedogg (Nedog), Omeroso (Omerzu), Anton Arzenschegg (Arzenšek) itd. Res sami pristni polnokrvni Germani iz tevtoburških gozdov!

— Smrtna kosa. V Loperšicah pri Ormožu je umrl nagle smrti Anton Kuharič. — Pri Sv. Lenartu v Slov. gorah je umrl g. Arnuš Alojzij, gostilničar, odbornik posojilnice in bralnega društva, blagajnik veteranskega

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

— Samouror v Celovcu. V Celovcu se je ustrelil 52 let stari knjigovodja tvrdke Neuner, Konrad Solath, radi nervoznosti.

— Ne posnemajte petelinovega petja. Na Brodu, pol ure oddaljenem od Novega mesta, se je pripetila 11. maja znamenita zgodba. Neža Sušteršič je ukradla Jože Lojku, čevljarju v Regerčevski petlini. Za to tatvino je izvedel dobrovoljček mizar Jernej Sitar in je hodil v mraku pred nje hišo oponašat petelina. Ko je tako "kikirikal", je dobil prvi dan od Neže Sušteršič velik z vodo napolnjen pišker v hrbet. Pojavil pa se je zopet drugi dan. Kikirikal je že precej časa. Sušteršič je že spala, a to petelinovo petje jo je prebudilo; vstala je in vzela 3 m dolg hloč in odšla pred hišo. Ko je Sitar zapetel hloč, je udrihala izza vogala po njegovem pregrešnem telesu in je odšla v hišo. Ko je pa ta hitel v hišo, ji je skočil na pomoč še njen mož Anton in sta z združenimi močmi s Sitarjem prav korenito obračunala. Drugi dan je uvidel Sitar, da ni več za delo, da mu je oko rošno in zelo oteklo in da je po životu popolnoma črn. Zato se je podal v bolnišnico v Kandijo. Tam pa so mu rekli, da bo najbrže ob oko.

— Zopet nesreča vsled zanemarjenja otrok. Posetnica Franciška Luznar na Mlaki je pustila dne 4. majnika svoje štiri majhne otroke v starosti od pol do sedem let stame doma in šla v Kranj. Triletni Peter je med tem časom iztaknil na omari užigalice, s katerimi se je igral. Užigalice so se vnele in tudi dečkova obleka. Starejši sestrici sta kmalu priskočili na pomoč in polivali dečka z vodo, toda bilo je prepozno, zakaj deček je bil že tako hudo opečen, da je drugi dan umrl.

— Nepraktična tatica. V gostilni "Alla città di Trieste" v Trstu, ki je bila starim Slovincem dobro znana, je ukradla 15 let stara strežnica Berta Debečeva iz krške okolice na Kranjskem svoji gospodinjki zlat kolir, vreden 300 kron, in zlat ščipalnik za 14 K, ter je vse skupaj prodala za — 2 K 50 h. Neumno tatice so že zaprli.

— Dečka umoril. V Berlinu so zaprli 30letnega Jožefa Ritter, pristojnega v Zagorju na Kranjskem. Priznal je, da se je npravo pregrešil nad dečkom Otto Kleinhornom, ki mu je večkrat šel po piyo. Ker je Kleinhorn zahteval 100 mark z grožnjo, da ga drugače ovadi, ga je Ritter umoril.

— Samouror 17letnega urarskega pomočnika z Bleda v Gorici. V trgovini urarja in zlatarja gosp. Aleksandra Ambrožiča v Gorici je bil zaposlen 17letni Hinko Jekler z Bleda. Dne 13. maja zvečer se je fant v spalnici Ambrožičevi v stanovanju na Korsu ustrelil z revolverjem in ostal na licu mesta mrtel. V rokah je držal košček papirja, ki je osmojen od strela, na katerem je zapisano: "Ustrelil sem se zaradi tega, ker sem se zameril sestri od tiste, ki je pri Voklatu in me ne mara več videti. Via Coronini št. 4." Jekler si je dal dva strela, da bi bil bolj gotov smrti. Revolver je last gospodarja. Ustrelil se je Jekler radi "nesrečne ljubezni". Zagledal se je bil v 17letno Anico Pertot v Koroninjevi ulici, delavko v Stracich. Dekle ga, kakor se vidi iz njegovih besed, ni maralo; zato se je ustrelil.

— Štajarsko. — Felix Austria! Na binkoštno praznike je nemško katoliško akademsko društvo "Karolina" v Gradcu proslavljalo svoj 25letni obstoj. Nemško-nacionalni dijaki so pa divjali nad njimi in jih dejansko napadali. Obmetavali so jih s konjskim blatom in gnili jajci, pretepali s palicami in jim trgali cepice z glav, počenjali sploh vse mogoče in nemogoče predrznosti in škanđale. Vojaštvo je moralo priti "Karolincem" na pomoč. Nemški nacionalci so šli potem demonstrirati pred c. kr. namestniško palačo, katero so pomazali z gnili jajci! Iz teh nemško-nacionalnih dijakov se rekrutirajo sodnijski, politični in drugi uradniki. Da bodo sami dobri patrioti, je umevno. Zasmehovanje cesarskega namestnika kaže to najbolj. Srečna Avstrija!

— Razpust društva. Podružnica nemško-nacionalnega rokodelskega pomočniškega društva v Celju se je razpustila vsled — pomanjkanja udov. Ista usoda preti še drugim nemškutarskim bojnim društvom!

— Nemci in nemškutari postajajo vedno bolj prešerni in oblastni. Ustanovitev Suedmarkine podružnice na Zidanemmostu kaže to jasno. Ljudje, ki so radi slovenskega ljudstva tam, ustanavljajo društvo, ki ima namen, to ljudstvo izpodrinuti iz njegove zemlje. To je nečuvno.

— Slov. Bistrica. Volitve v načelstvo okrajne bolniške blagajne. V načelstvo okrajne bolniške blagajne so bili izvoljeni naslednji pristni Nemci: Rudolf Kaufke, Vinko Krainz (Kranjc), Janez Krainik (Krajinik), Franc Loeschig (Lešnik), Maks Osimitsch (Ozimik), Anton Oratsch (Orac), Janez Walland (Balant), dr. Janeschitz (Janežič), Pavel Nedogg (Nedog), Omeroso (Omerzu), Anton Arzenschegg (Arzenšek) itd. Res sami pristni polnokrvni Germani iz tevtoburških gozdov!

— Smrtna kosa. V Loperšicah pri Ormožu je umrl nagle smrti Anton Kuharič. — Pri Sv. Lenartu v Slov. gorah je umrl g. Arnuš Alojzij, gostilničar, odbornik posojilnice in bralnega društva, blagajnik veteranskega

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

— Samouror v Celovcu. V Celovcu se je ustrelil 52 let stari knjigovodja tvrdke Neuner, Konrad Solath, radi nervoznosti.

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

— Samouror v Celovcu. V Celovcu se je ustrelil 52 let stari knjigovodja tvrdke Neuner, Konrad Solath, radi nervoznosti.

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

— Samouror v Celovcu. V Celovcu se je ustrelil 52 let stari knjigovodja tvrdke Neuner, Konrad Solath, radi nervoznosti.

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

— Samouror v Celovcu. V Celovcu se je ustrelil 52 let stari knjigovodja tvrdke Neuner, Konrad Solath, radi nervoznosti.

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

— Samouror v Celovcu. V Celovcu se je ustrelil 52 let stari knjigovodja tvrdke Neuner, Konrad Solath, radi nervoznosti.

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

— Samouror v Celovcu. V Celovcu se je ustrelil 52 let stari knjigovodja tvrdke Neuner, Konrad Solath, radi nervoznosti.

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

— Samouror v Celovcu. V Celovcu se je ustrelil 52 let stari knjigovodja tvrdke Neuner, Konrad Solath, radi nervoznosti.

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

— Samouror v Celovcu. V Celovcu se je ustrelil 52 let stari knjigovodja tvrdke Neuner, Konrad Solath, radi nervoznosti.

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

— Samouror v Celovcu. V Celovcu se je ustrelil 52 let stari knjigovodja tvrdke Neuner, Konrad Solath, radi nervoznosti.

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

— Samouror v Celovcu. V Celovcu se je ustrelil 52 let stari knjigovodja tvrdke Neuner, Konrad Solath, radi nervoznosti.

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

— Samouror v Celovcu. V Celovcu se je ustrelil 52 let stari knjigovodja tvrdke Neuner, Konrad Solath, radi nervoznosti.

— Umor v Beljaku. V Beljaku so našli ustreljeno 36 let staro gđno. Julijo Palese, v njeni novi vili, v kateri je stanovala šele par dni. Prej je gospodična Palese stanovala pri svoji sestri, ki je poročena z nekim mizarskim mojstrom. Oblast je mizarskega mojstra aretirala in pri njem izvršila hišno preiskavo. Mizarski mojster se piše Urban. V njegovi hiši so našli revolver, s katerim je bila gđ. Palese ustreljena. Urban je nato ves potrt priznal, da je on morilec. Prišel je k svakinji, ki je pričakala 10,000 K, prosit, naj poravnane neke njegove zapadle menice; ker pa tega ni hotela storiti, jo je v razburjenosti ustrelil. Urban je oče štirih otrok.

Peoples Outfitting Co.

114-116-118 N. Ottawa St.

Joliet, Ill.

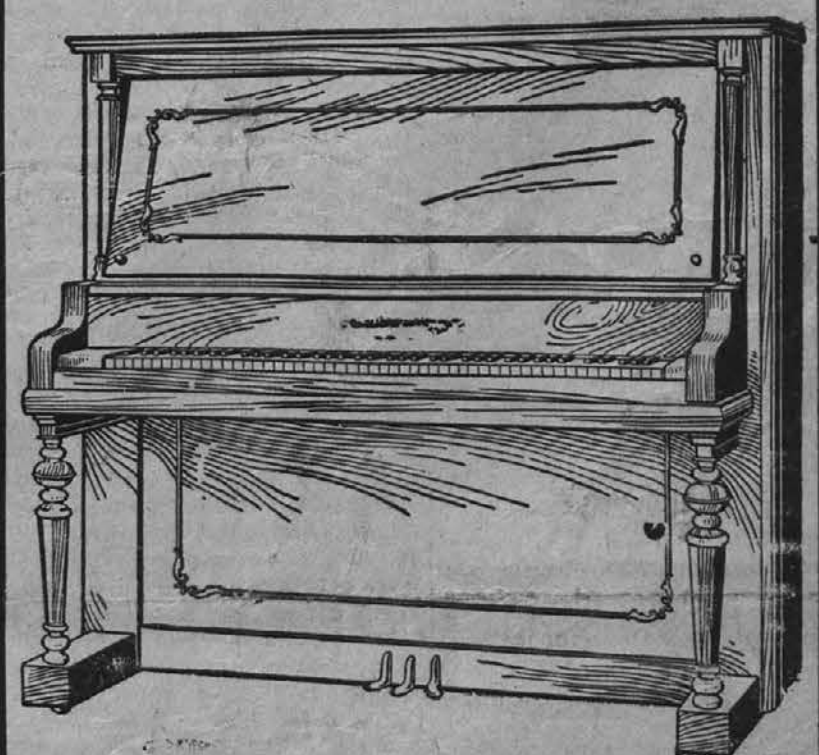
Ko imate svatbo v hiši ali urejate stanovanje

kupite svoje pohištvo od People's Outfitting Co., ki vam proda najboljše blago po pravih cenah. Vsakemu Square Deal.

Posebnost

dajemo ljudem tujih narodnostij in in damo lep dar z vsakim nakupom pohištva to spomlad.

PRAVI PIANO KLUB

\$139 PO \$1.00 NA TEDEN

Naš drugoletni klub je zdaj odprt

150 učencev ravno zvršujejo leto brezplačnega poduka, ki ga smo nudili spomladi, ko smo ustrojili naš prvi Piano Klub.

Le 100 članov vpišemo v ta klub, in 50 pianov se je spravilo v domove novih članov tekom zadnjih par dni.

Ne odlašajte! Če hočete en naš klavir in eno leto pouk popolnoma badova; pridite v našo prodajalno v Crystal Stairs Theatre Building takoj.

Klub cena---\$139, \$156, \$165, \$177, \$190, \$210, \$225, \$240, \$275, \$300.

88 Note-Inner Player Pianos \$350

OBROKI KAKOR NAVADNO; \$1.00 NA TEDEN

STEGER PIANO STORE

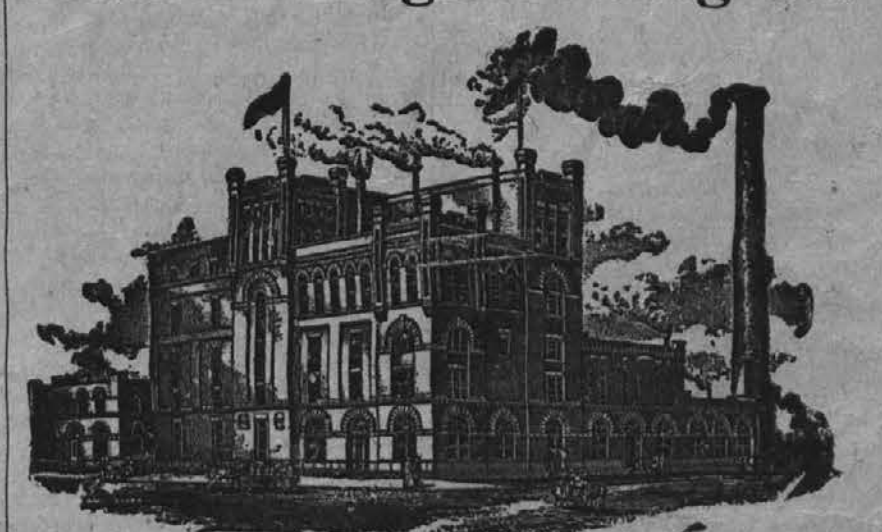
REAL PIANOS AT RIGHT PRICES

121 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Odprto zvečer do 9. ure.

100 PIANO ZABOJEV NAPRODAJ.

Fred Sehring Brewing Co.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both

Roža sveta.

Angleški spisal A. R. Haggard.

(Dolge.)

"Torej ste tudi vi vohunka, kakor vas je imenoval nosač?" vpraša Wulf naravnost.

"Jaz sem, kar sem," odgovori hladno. "Morda sem tudi jaz prisegla svetu prisego in služim, kot služita vidva. Kdo je moj gospodar, ali zakaj to delam, to vaju nič ne briga. Vendar imam vaju rada in jezili smo skupaj — divjo ježo. Radi tega vaju svarim, čeprav bi nemara ne smela toliko reči, da je gospod Al Džebal človek, ki ni izbirčen v svojih sredstvih; zato je tam vajino življenje v veliki nevarnosti."

"Svarila si pa naju tudi pred Saladinom," reče Godvin; "kaj nama pa je potem storiti, če se ne smeva nikamor premakniti?"

Zmajala je z ramami. "Stopita v službo pri enem velikih, frankovskih gospodov in čakajta ugodne prilike, ki je nikoli ne bo. Ali še boljše, prišijeta nekaj škofjinskih lupin na svoj klobuk, pojditu domov kot sveta moža, ki sta romala v Sveto deželo, vzemita za ženo najbogatejšo žensko, ki jo najdetu, pozabita na vdovo Masudo in Aldžebala in Saladinu in gospicu, o kateri se mu je sanjalo. Seveda morata pustiti tukaj tudi konja Plama in Dima."

"Od konjev se jaz ne ločim," odvrne Wulf veselo, Godvin pa se srditi oglaš:

"Videti je, da poznate najine skrivnosti in nalogo, ki sva jo prisegla. Kakšna viteza pa sva po vaših mislih, da nam dajete svete, ki so primerni le ogleduhom, ki ste od njih zvedeli o naju? Glede smrtne nevarnosti, ki ste o njej govorili, vedite, da midva paziva na svoje življenje, pa se tudi ne brenava darovati življenje, ako to od naju zahteva dolžnost."

"Dobro si govoril," odgovori Masuda. "Slabo mnenje bi imela o vitezi, če bi govorili drugače. Čemu pa gresta k Al Džebalu?"

"Ker nama je pred smrtjo naročil najin stric, da nemudoma to storiva; nimava pa nobenega svetovalca, zato naju bo vodil njegov duh, naj pride kar more."

"Pravi! Torej pojditu k Al Džebalu in naj pride, karkoli hoče — nad nas vse tri!"

"Nad nas vse tri?" reče Wulf. "Kaj pa imate vi z nama?"

"Ne vem, pa morda več nego si mislite. Najmanj je to, da moram biti vajin vodnik."

"Ali naju mislite izdati?" vpraša Wulf osorno.

Ona se vzravnala in mu pogledala srpo v oči, rekoč:

"Vprašajte svojega brata, ako je on nimenja, da vas mislim izdati. Ne, nameravam vaju rešiti, če bo mogoče; dobro vem, da bosta potrebovala moje pomoči, vi, ki govorite tako osorno."

"Romarja, v strašno svetlo Al Džebala, ako vama je drago, odjezdimo, ko se znoči. Jaz pripravim vse, mi gremo sami in skrivaj. Vzemita seboj orožje in obleko, kolikor jo potrebujeta; ostalo spravim jaz in vama dam pobotnico zanj. Zdjaj pa grem, da vse pripravim. Skrbita, da sta konja Plam in Dim ob solčnem zahodu osedlana."

Ko je solnce zašlo, sta brata čakala v svoji sobi. Bila sta oborožena pod svojo rašavo romarsko obleko.

V sobi stoji nenadoma mlad človek, oblečen v preprosto oblačilo iz kamelne dlake, kakor je na Jutrovem tjavadi.

"Kaj želite?" vpraša Godvin.

"Vaju, brata Peter in Janez," odgovori, in opazita sta, da je bil ta vitihi mladenič — Masuda. "Torej vidva me nista spoznala pod plaščem iz kamelne dlake?" je pristavila, ko ju je vodila v hlev.

"No, tem boljše, ker je to dokaz, da je moja preobleka dobra. Boudita tako prijazna, da pozabita odsej na vdovo Masudo in punčvita, da sem zdaj do Al Džebalove dežele vajin služabnik iz jave pa imena David."

V hlevu sta bila konja že osedlana, poleg teh pa še en konj in dve obloženi ciperski muhi. Pet minut pozneje so bili zuna. Bejruta in jezili v mračni tišini po eni cesti, kjer so preizkušali konje in hiteli proti tri lige oddaljeni Pasit reki, do katere so hoteli priti pred večernim vzhodom.

Noč je bila vedno bolj temna in Masuda je jezila ob strani, da jima kaže pot, govorila pa niso dosti. Wulf jo vpraša, kdo bo skrbel za njuno krčmo, ona pa mu osorno odgovori, da je za krčmo že vse oskrbljeno brez njega. Počasne korake stopajoč po kamelini cesti so prejahali strugi dveh sedaj skoro suhih rek, in prišli do morja.

Masuda je velela, da se ustavijo. Tukaj so čakali meseca na nebu, ki jim je razkril široko reko, svetli ocean kakih sto čevljev pod njimi na levi strani, na desni pa velike gore, ob katerih je bila asekanca ozka pot. Tako svilo je bilo, da je Godvin opazil čudne podobe vaskane v skale ob steni s čudnimi napisi.

"Kaj pa je to?" vpraša Masuda.

"Spominake plašče kraljev," odgovori, "njih imena so napisana v vaši sveti knjigi; to so vladarji Sirije in Egipta pred tisoč leti. Bili so slavni vladarji svoje dni, močnejši od Saladina, sedaj so pa ta znamenja, ki so jih urezali v to skalo, vse, kar je od njih ostalo spomina."

Godvin in Wulf sta strmeč gledala od zoba časa razjedene podobe, in v skrivnostnem mesečnem svitu so se jima v duhu porajale podobe strašnih vojska različnih narodov, ki so se borili po teh krajih in iskali slavnega imena. A sedaj so vsi mrtvi in njih dejanja so skoro pozabljena. Malenkostna sta si zdela brata sama sebi vspricho teh misli. Masuda je uganila, kaj se jima je gibalo v dušah. Ko so dospeli do reke, je pokazala na mehurčke, ki so se pojavljali na morju in izginjali.

"Taki smo," je rekla nakratko, "ali ocean vedno ostane in novih mehurčkov bo vedno vse polno. Sedaj pa za menoj, kajti poznam brod in v tem letnem času reka ni globoka. Romar Peter, jezditu ob moji strani za slučaj, da me odnese voda raz sedla, vi, romar Janez, pa stopajte zadaj in ako bi mule zaostajale, jih zbečajte, da gredo urno za nami."

Prebrodili so reko, in srečno dospeli do drugega brega, čeprav jim je enkrat ali dvakrat voda segala do sedel in so se mule upirale v deroci reki. Odtod so se podali v gore; med tem je izšlo solnce in so bili v samotni deželi, kjer ni bilo videti žive duše. Ustavili so se v hrastovem gozdu, odvezli živalim sedla, jih nakrmili z ječmenom, ki so ga imeli seboj in se okrepčali z živcem, ki ga je preskrbel Masuda. Privezali so živali in polegli po tleh brez skrbi, ker je Masuda rekla, da se jim ni tod ničesar bati. Okrepčani so se vzbudili in jahali naprej.

Pot jih je vodila vedno navkreber po divji gorati deželi, kjer ni bilo ne ljudi ne živali. Ob solčnem zahodu so se zopet ustavili; ob mesečnem svitu pa zopet odrinili dalje in proti jutru dospeli do neklih votlin. Tu jih je iznenadilo divje rjovenje prav od blizu. Plam in Dim sta začela vihat ušesa in se tresla, mule pa so silile naprej.

"Kaj je to?" vpraša Wulf, ki še nikoli ni slišal kaj takega.

"Levi," odgovori Masuda. "Blizamo se deželi, kjer jih je mnogo; radi tega bomo najbolje storili, da se kmalu ustavimo, kajti po tej deželi je najboljša hoditi po dnevi."

Dospeli do široke votline, niso več čuli levov, razsedali so konje in jih hoteli spraviti v votlino, da bi bili varni pred vsakim napadom divjih zveri. A konji so hrskali, nosnice so se jim širile; upirali so se z vsemi štirimi in niso hoteli v votlino, pred katero je bil neprijeten duh.

"Morda so bili šakali notri," je rekla Masuda. "Privežimo jih zuna."

Zakurili so ob konjih ogenj z dračjem. Brata sta se vsedla k ognju; ker pa je bila noč vroča, se je Masuda nlegla kakih petnajst korakov proč pod cedro, ki je rastle skoraj pred vho dom v jama in kmalu zaspala, utrujena od dolge jeze. Tudi Wulf je zaspal, Godvin pa je stražil po dogovoru do polnoči.

Nekako eno uro je sedel blizu konj in opazil, da so nemirni jedli in se niso hoteli vleči. Kmalu pa se je zatonil v svoje lastne misli, in ker ni več čul levov, je razmišljal o čudni poti.

o Masudi, kdo da je in kako da je toliko vedela, zakaj je bila tako prijazna ž njima, če jima je v resnici prijateljica in o drugih stvarih — vedno bolj se je iztežboval v svojih mislih in zaspal. Da, spal je na straži, in oči tam v temi niso bile zelene oči. Zenske oči niso bile zelene in zlate, niso se povečavale, zmanjšale in izginile.

Godvin prestrašen skočil pokonci. Nobenih oči ni bilo nikjer. Sanjalo se mu je, to je bilo vse. Vzel je čudnih vej in jih vrgel na ogenj ter se vsedel ob ognju.

Noč je bila temna in tišina tako morda, da ga je težila kakor kamen. Ni je mogel prenašati; vstal je in začel hoditi pred votlino gori in dol, izdal je meč in ga držal v roki po navadi stražnikov. Masuda je ležala na tleh, glava ji je počivala na sedelski torbi in mesečina ji je padala skozi cedrine veje na obraz. Godvin je stopil bliže in se čutil, da doslej še ni opazil, kako krásna da je bila. Morda je bila samo mehka in srebrna svetloba, ki je obilavala te nežne poteze s toliko čarobnostjo. Ni vedel, je li mirna, ali speča; prav ob tej misli pa se je življenje prikazalo na njenem obrazu, barva se je prikadla pod blede, olivkasto kožo, rdeče ustnice so se odprele, kakor da bi murmala neke besede, in iztegnila je svoje okrogle roke, kakor da bi hotela objeti v sanjah neko prikazen.

Godvin se je obrnil zopet k ognju, vzdignil cedrino vejo, ki je gorela v njegovi levici kot baklja in jo ravno hotel položiti zopet nazaj na sredo ognja, ko je začel strašen, presunjujoč krič ženske v smrtnem strahu, in v istem trenutku so konji zahrskali, brčali in bili okrog sebe. Kakor bi trenil, je bil z gorečo vejo še vedno v roki zopet pri jami in zagledal pred seboj veliko rumeno zver in v njenem gobcu je visela — Masuda.

Godvin vrže proti njej gorečo vejo; zver izpusti Masudo in se postavi na skok. Tega pa Godvin ni čakal. Ker se z levi še nikoli ni boril, ga je obšel strah; a ga je hitro minil. Zavedel se je takoj svoje dolžnosti, rešiti jo ali

umreti. Planil je in zadržal s svojo krepko roko dolgi meč živali v prsa. Nato je začutil strašen udarec in padel je na zemljo pod mehkim in težkim bremenom in zavest ga je zapustila.

Ko se je vzdramil, je čutil še vedno nekaj na svojem obrazu; ali to je bila roka Masude, ki mu je močila čelo z zmocenim robcem, Wulf pa ga je držal za roko. Godvin se je vsedel in pri siju zlahajajočega solca je ugledal pred seboj mrtvo levino in njene prsi še vedno prodre od njegovega meča.

"Torej sem vas vendarle rešil," je rekel slabotno.

"Da, rešili ste me," odgovori Masuda, poklekne poleg njega in mu poljubi roko. Hitro pa zopet vstane in mu obriše s svojimi dolgimi, volnimi lasmi kri, ki mu je tekla iz neke rane na plečih.

X. POGlavJE.

Na Galeji.

Rozamundo so odvedli iz steepleskega gradu preko travnikov dol k steepleskem zalivu, kjer je čakal nanje velik čoln — oni, ki sta njegove sledove našla brata v blatu. Ukrcali so se, svoje mrtvece in ranjence pa so položili v ribiški čoln, ki je bil last njenega očeta. Privezali so ta čolnik k zadnjemu delu ladje in odrinili ter veslali dol po reki. Počasi so vozili po temi in ob padajočem snegu; včasih so veslali, tupatam pluli s tokom, romar Nikolaj je pa krmari. Voznja je bila nevarna; dasi so se držali blizu obrežja tako, kolikor so se smeli, ga vendar niso videli.

Konec te poti je bil, da so zavozili na blato, odkoder se navzlic vsem naporom niso mogli izkopati. Upanje je tedaj vzkliko Rozamundi v srcu, ki je sedela nepremično kakor kip sredi čolna; poleg nje je bil princ Hasan, okrog njiju pa njegovi oboroženi ljudje, kakih dvajset mož. Morda običe tam do zore, si je mislila, in tedaj jih bodeta dohitela in rešila brata s svojimi oprodami. Hasan pa je uganil njene misli in ji rekel prizanesljivo:

"Ne varajte se, gospica; povedati vam moram namreč, da vas preložimo ako prikipi sila do vrhuna, v mali čoln in odrinemo, vse drugo pa prepusimo našim nasledovalcem."

Napostel so odrinili čoln iz blata in tok jih je nesel zopet proti morju. V prvem jutranjem svitu je uzrla Rozamunda pred seboj v megli galejo, ki je bila zasidrana ob izlivu reke v morje. Zahvalila so Alaha za srečno pot, preložili njo v galejo in jo spremenili v njeno kabino. Na zadnjem delu ladje je stal visok mož, ki je poveljeval morjarjem; ob njenem prihodu je stopil k njej, se priklonil ter rekel:

"Gospica Rozamunda, tako zopet najdetu človeka, ki ste mislili, da ga nikoli več ne vidite."

Ob medli svetlobi se je ozrla vanj in stresla se je groze, bil je vitez Lozelle!

"Vi tukaj, sir Hugon?" je zajecjala.

"Kjer ste vi, tam sem jaz," odgovori s poglavitnim glasom in obrazom. "Mar nisem prisegel, da bo tako, lepa Rozamunda, ko me je vaš pobožni brat premagal v boju?"

"Vi tukaj?" je ponavljala, "vi, krščanski vitez, in v Saladinovi službi!"

"V službi kogarkoli, samo, da me privede do vas, Rozamunda." Ko pa je vitez videl, da se bliža emir Hasan, se je obrnil in dal mornarjem nekaj povelj; ona pa je odšla v svojo kabino in se v smrtnem strahu zgrudila na kono.

Ko je Rozamunda zopet vstala, je čutila, da se ladja giblje; začela je, če enkrat videti esesko deželo; podala se je na zadnji del ladje, kjer sta jo Hasan in sir Hugon vzela v svojo sredo. In tedaj je bilo, da je uzrla stolp cerkve sv. Petra na bregu in pred njo bratrance na konjih. Videla je tudi, kako je Wulf vzpodbodel svojega konja v morje in slabotno slišala njegov glasni klic: "Ne boj se! Za teboj pridemo!"

Neka misel ji šine v glavo; planila je proti ograji; njena spremljevalca sta pazila nanjo in jo prijela, tako da je le svoje roke dvignila v znamenje.

Veter je napolj daj in ladja je plula hitro dalje in kmalu je Rozamundi izginilo izpred oči domače obrežje. V svoji tugi in jezi se je obrnila proti Hugonu Lozzelu, ga obsula s bridkimi besedami, tako, da se ji je umaknil.

"Strahopetec in izdajalec!" je rekla. "Ti si zasnoval ves ta načrt, dobro poznavaš vse skrivnosti naše hiše, kjer si bil čisto naš gost! Ti si za denar nevernikov umoril mojega očeta, si nisi upal pokazati svojega obraza pred njegovim mečem, le prežal si ob obrežju kot tat, pripravljen, da vsprejmeš, kar so ukradli pogumnejši možje. Bog se bo maščeval nad teboj, ti linavski vitez! Ali nisi slišal, kaj sta klicala bratrance za menoj? Za teboj pridemo! Da, pridejo in njihovi meči, ki si se jih bal, bodo predelili tvoje srce ter izročili tvojo dušo tvojemu gospodu Satanu! Prenehala je, tresoč se v sveti jezi, Hasan pa je strmel vanjo in zamrmral:

"Pri Alahu, prava princezinja! Takega sem videl Salah-ed-dina v njegovi jezi. Da, docela njegove oči ima."

Sir Hugon pa je odgovoril z nerazločnim glasom:

"Naj prideta — eden ali oba. Jaz se ju ne bojim, in tam moji nogi ne bo izpodletelo v snegu."

"Gotovo ti pa izpodleti v pesku ali na skali," odgovori gospica, se obrne in zbeži v svojo kabino, kjer se je vrgla na posteljo in plakala; najraje bi bila umrla. Tolažilo jo je to, da je bil Hasan njen prijatelj, in njen stric Saladin gotovo ni imel želje, da bi bila ostamočena. Najbrže ni vedel ničesar

o tem človeku Lozelu, razven da je eden onih krščanskih izdajalcev, ki so bili vedno pripravljeni izdati križ za zlato. Ali Saladin je bival daleč, njen dom bi bil daleč in njenima bratrancema je pokalo srce tam na izginjajočem obrežju. Ona pa je bila sama na tej ladji s tem zlobnim človekom. Bog je bil edino njeno upanje.

(Dolge prih.)

NA IZGOVORJENEM KOTU.

Črtica. Iz ruskega za A. S. Iv. Adamič.

...Sivolas kmet je odložil grablje, sedel pod mal hribček in prižigaje si pipico duhana, prične s tem le samogovorom.

V začetku je govoril tiho, potem pa vse glasnejše:

"Počival bom malo. Čim pridem domov, že najdejo kako delo za me. Moja ljuba snaha takoj pravi: 'Ali oče, Vi vendar ne bodete lenarili doma?'"

"Bog sam je moja priča, da sem že truden, da komaj premikam ostarelo svoje telo. Poglejte moje roke, žuljavne so in že en cel mesec nisem imel časa, da bi se obril. V cerkev ne grem več, ker si ne upam. Čemu pa, klepetajo že itak dovolj. Vse, vse so mi vzeli."

Glas starčka je bil rezek in odmeval je daleč po polju. Ljudje so postajali pozorni in so se ogledovali. Starček pa se ni oziral nikamor, obtoževal je kruto svojo usodo dalje.

"Oh, oh, ali so otroci hudobni! Spomin — hvala boji Bogu — imam še precej dober in prav razločno se spominjam, kako smo pri notarju napravili 'čezdajansko' pismo. Suh je bil ta notar, suh ko trta v pozni jeseni, malo pristrizeno brado je nosil, a na nosu si je neprenehoma popravljal zlat ščipalnik."

"Mojemu sinu je stvar takole razložila: 'Postelja' — je rekel notar — 'je očetova, dokler oče ne umrje. Tam naj spijo, tam naj počivajo, kakor dolgo hočejo, na uro se ne oziraj. In ko jih položite v krsto in spustite v grob umrlega ter ga prepustite večnemu počitku, šele takrat' — tako je rekel gospod notar — 'nastopijo svojo pravico, šele takrat smeš zlesti v očetovo posteljo. In zapeček' — to je posebno povdarjal — 'zapeček je materin. Tam naj si greje stare svoje kosti, tam naj molli in krpa raztrgane nogavice. In ko omijete njeno truplo, ko jej sklenete roke večno in jej položite v roke blagoslovljen križ, šele takrat sme Tvoja žena za peč.'"

Jesenski veter se je igral s belimi lasmi starčevini.

"Ko bi le notar hotel enkrat priti pogledat si, kako je v naši hiši ob večerih in kako se spolnjuje njegove odredbe. Moj gospod sin se udobno šopiri v moji postelji in moja gospa snaha se greje v zapečku, jaz pa in moja stara morava na trdi klopi ležati, še komaj, da nama peščico slame privošči. Ali je to pravica? In tako v nebo vpijete krivico Bog dopušča? O, ne, ne, ti judje nimajo srca v telesu. In zmajal je z glavo in globoko vzdihnil."

"Crkните že enkrat, nadloge stare, škoda vsakega grizljaja, škoda za vsako žlico juhe. Spijeta nam najboljše mleko, pojesta nam sir in kruh in jaja Vama gredo v slast! A kdo jima je dal kravo? In ovce? In piščeta, kokoši, hišo, njive in travnike? Jaz, jaz, nesrečnik sem jima vse to dal. Zakaj sem to storil? Pri vseh ljudeh je taka navada, pa sem se tega držal tudi jaz. In hvala? Da, da, zdaj pa pravita: Stara sta, slaba in za delo nista. Zato Vama tudi ni treba toliko jesti."

"Tako govorje naši lastni otroci..."

Glas starčka se je tresel. Vmolknil je. "...In ko umrjem, nas pokopljejo ko pse. Na zadnjo pot nam še čevljev ne dajo."

Cele jate štorcelj, divjih rac se je pokazalo v zraku. Zafrotalo je nad starcem in hreščeci ptičji glasovi so prestrašili starca.

Zapuščale so te kraje in na potu so bile tje, kjer sije ob zmikih dnevih gorko solnce...

"Oh, jesen je že tu. In kmalu, prav kmalu bomo imeli zopet Božič..."

"Price so samo, ali vendar so razumna bitja, četudi ne znajo govoriti. Če jim začne slabo iti, si poiščejo drugo boljšega zavetja. Po zimi je mraz in zab ni. To štorclja že napreje v in potem se tudi ravna. Ona je bolj pametna kakor pa star kmet, ki viši ob rodni svoji grudi in trpi, samo trpi."

Vstal je, vtaknil pipico v žep in držaje grablje v levi roki je mahal proti domu. Kmalu pa je za trenutek postal in mrmral zanišljeno:

"Kdo ve, če vidiva s staro še kdaj jate onih ptic? Hm, hm, zdi se mi, da naju ne bo več, da bo že rasla trava na najinih grobovih, ko se one zopet vrnejo!"...

VSLED KONCA SEZIJE RAZPRODAJA ženskih in otroških klobukov. Pridite takoj, da izberete najboljše. Otroški klobuki po 25c in 50c. Ženski istotako poceni. M. C. Heenan, 603 Landau Ave.

J. C. Adler & Co. priporoča rojakom svojo Mesnica

Tel. 101 Joliet, Ill.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrsta lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cedrne stebra, desk in šingla vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu nevega kanala. Predne kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar!

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES IN CLINTON STS

DOBRO DOŠLI!

Buchanan-Daley Co.

Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS

Les za Stavbe in Premog

Največja zaloga v mestu

PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO

TELEFONI 597

Square Deal Vsakemu

EDINA SLOVENSKA TVRDKA

Zastave, regalije, znake, kape, pečate in vse potrebščine z društva in jednote.

DELO PRVE VRSTE.

F. KERZE CO.

2616 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.

SLOVENSKE CENTRE POŠILJAMO ZASTONJ

Naročite zabojo steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača.

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405. S. Bluff St., Joliet, Ill.